

Særligt om tvangsakkord under en indenretlig rekonstruktion

Rekonstruktion kan som nævnt gå ud på enten en tvangsakkord og/eller en virksomhedsoverdragelse.

Der er i rekonstruktionsinstituttet ingen krav til dividendens størrelse, og i princippet vil der kunne gennemføres en tvangsakkord med en dividende på nul, med mindre halvdelen af de stemmeberettigede kreditorer stemmer imod en sådan ordning.

Spørgsmålet er, om der kan tænkes situationer, hvor kreditorerne vil stemme for et akkordforslag med en dividende på nul. Det kan faktisk ikke udelukkes, at en bank som marginalpanthaver vil stemme for en sådan ordning, eller måske mere sandsynlig en ordning, hvor der betales en mindre dividende til landmandens simple kreditorer.

Marginalpanthavere – dvs. banker eller realkreditinstitutioner – har som regel interesse i, at bedriften afvikles frivilligt, da dette indebærer et mindre tab end salg på en tvangsauktion, evt. under en konkurs. Et tilbud fra marginalpanthaveren til landmanden om at sørge for at levere de nødvendige stemmer og kapital til gennemførelse af en tvangsakkord vil derfor kunne være modvillig, for, at landmanden arbejder i marginalpanthaverens interesse i afviklingsfasen. Femsættes der et fornuftigt forslag om rekonstruktion/ tvangsakkord, evt. med en dividende svarende til en sammenlignelig gældssaneringsdividende, er ordningen for så vidt også ganske attraktiv set fra kreditorernes side.

Indvendingerne mod rekonstruktion, ikke blot i landbruget, men generelt, har været, at der påløber for mange omkostninger herved, blandt andet fordi der ved enhver rekonstruktion er krav om, at der beskikkes en rekonstruktør, altid en advokat, og en regnskabskyndig tillidsmand.

Rekonstruktion har den fordel frem for eksempelvis såvel brugeligt pant som frivillige ordninger, at der etableres en fristdag, der sikrer, at simple kreditorer ikke kan foretage retsforfølgning i form af eksempelvis udlæg eller indgivelse af konkursbegæring. Dette betyder, at man under en rekonstruktion kan arbejde på en optimal overdragelse af landbrugsbedriften. Samtidig sikrer rekonstruktionsbehandlingen, at kreditorer, der leverer varer og tjenesteydelser under rekonstruktionen, honoreres. Rekonstruktioner indenfor landbrugserhvervet kan således næppe tænkes gennemført, uden at marginalpanthaveren indestår for forpligtelser, der stiftes i rekonstruktionsperioden.

Gennemførelse af rekonstruktion med både virksomhedsoverdragelse, dvs. salg af bedriften, og tvangsakkord kan således resultere i, at landmandens gæld bliver saneret, uden at det er nødvendigt med en efterfølgende personlig gældssanering.

Ulempen herved er selvsagt, at såfremt rekonstruktionen mod forventning ikke stemmes hjem af kreditorerne erklæres landmanden automatisk konkurs.